

ерѣшу твърдѣля направенъ на азіатекыя брѣгъ отъ Мухамеда I^м. Тя са нарѣче *Боазъ-кесенъ* и сѣществува още и до днесъ подъ име *Румели-Хисаръ*.

Уплашенный Константинъ проважда при Султана да му иска миръ. Но посланицытъ получихъ отрицателенъ отговоръ на просбытъ си, и новата твърдыня бы обрѣжена тѣй щото да може да забраня плаванъето по Вьенора. Всеки корабъ който прѣминуваше отъ тамо трѣбваше да плати данѣкъ. Единъ венеціанскы корабъ, който отказа да плати, бы потопенъ отъ Турцытъ. (Авг. 1451).

Императора испроводи еще едно посолство и го натовари да каже Мухамеду: "Понеже ни клетва, ни договори, ни покорность могатъ да закрѣпятъ мира, захващай неприятелскытъ дѣйствія. Моята надѣжда е на Всеомогщыя: ако му е угодно да укроти сърдцето ти азъ ще са радвамъ за туй честито промѣняванъе; ако ли ти прѣдаде Цариградъ, азъ ще са покорѣхъ смиренно на волята Му; но до като Сѣдникытъ на земнытъ князове не рѣши, азъ трѣба да живѣхъ и умрѣхъ като забранямъ народа си". — Между туй Мухамедъ продължаваше приготвленіята си дѣятелно и съ таквози усърдіе, щото сънь го не хващаше; той по цѣль денъ са разговаряше съ военачалницытъ си каквы срѣдства да употребн за по-скорото прѣвземанъе на града.

Единъ Унгаринъ, по име Урбанъ, бѣжанецъ отъ Константиновата войска, поднесе Мухамеду услугытъ си срѣшу уплашения градъ. Той бѣше тополивецъ и пріе върху си да направи единъ топъ отъ бронза, който стрѣлкаше камънины гюллета отъ дванадесетъ педи окръжность и тежки петнадесетъ кантара. Съ тозь топъ направихъ опытъ въ Едрене; пушакытъ отъ пупала покры цѣль градъ, а гюллето са заби единъ аршинъ глѣбоко въ една скала, надалечъ една миля.

Турска флота отъ 150 корабы плуваше въ Мраморно-Море, и безбройна войска бѣ вече готова да трѣгне на първыя даденъ знакъ. Военны припаси, храни бѣхъ готовы и распаленіето на войскарытъ пристигихъ до най-высока стѣ-